

در دادگاه چه گذشت؟

۴ مرداد سال ۱۳۷۶ محاکمه خفاش شب به ریاست قاضی گودرزی و با حضور اولیای دم در سالن اجتماعات مجتمع قضایی دادگستری تهران برگزار شد. متهم به قتل ۹ زن و دختر ساکن تهران، دقایقی پس از قبول اتهامات خود مبنی بر جنایات پی در پی، در حالی که تالار مجتمع قضایی امام خمینی (ره)، از انبوه جمعیت موج می‌زد، ناگهان همه چیز را انکار کرد و گفت یکایک قتل‌ها را همکار او حمید انجام داده است. انکار غلامرضا خوشرو، حاضران در جلسه دادگاه به‌ویژه نزدیکان و اقوام قربانیان را به شدت خشمگین کرد. حمید گودرزی، رئیس شعبه ۳۵ دادگاه در پاسخ به اظهارات متهم و خطاب به مردم گفت: با وجود انکار متهم، مدارک محکمی در دست است که ثابت می‌کند این مرد دروغ می‌گوید و کسی به نام حمید وجود ندارد. محاکمه به ریاست قاضی حمید گودرزی در حالی آغاز شد که انبوه جمعیت به علت کمبود جا در داخل سالن، پشت درهای بسته دادگاه به انتظار ایستاده بودند.

در نخستین جلسه دادگاه، جز متهم، خواهر و برادر و زن برادر وی نیز به اتهام مخفی کردن وسایلی که از قربانیان جنایت دزدیده شده بود، حضور داشتند. در آغاز، رئیس دادگاه طی سخنانی به توصیف ماجرا پرداخت و گفت: روز چهارم تیر، اجساد در حومه تهران به‌ویژه در منطقه غرب به دست آمد و معلوم شد متهم (اشاره به خوشرو) مرتکب قتل آنها شده است. بعد مشخص شد غلامرضا از سال ۷۲ تا ۷۴، در استان خراسان مرتکب سرقت‌هایی شده و در زندان‌های وکیل آباد و قوچان مدتی را به سر برده است.

از اواخر سال ۷۲، در تهران قتل‌هایی رخ داده بود که طبق تحقیقات ما و ماموران آگاهی، ۹ نفرشان را غلامرضا کشته است. پیدا شدن اموال مقتولان در خانه خواهر و برادر وی نشان داد او مرتکب این قتل‌ها شده است. گودرزی یادآور شد برای متهم وکیل تسخیری به نام دکتر شکاری انتخاب شده که ایشان از قضات سابق و استاد دانشگاه هستند. آن‌گاه غلامرضا خوشرو به خواست رئیس دادگاه خود را معرفی کرد و گفت ۲۸ ساله و ساکن در یک روستای قوچان خراسان است. زن ندارد، اما سال‌ها پیش، دختری به نام منیژه نامزد او بوده است. وی در پاسخ به رئیس دادگاه که چرا سال ۷۲ زندانی شده است، گفت به اتهام سرقت، آدم‌ربایی و دزدیدن طلا و جواهرات مردم زندانی شده بودم.

وی در توصیف چگونگی فرار خود از زندان گفت: داشتند مرا از زندان به دادگاه می‌بردند که دستم باز بود و فرار کردم. بعد هم اتومبیلی را سرقت کردم. رئیس دادگاه از خوشرو پرسید: چند ماه پیش از زندان آزاد شدی؟

- پنج ماه پیش

اتهامات خود را قبول داری؟

- بله، قبول دارم.

رئیس دادگاه خطاب به حضار گفت: در میان قربانیان این مرد، چهار مادر و دختر نیز بودند، از جمله بانو توران ۴۵ ساله که در تاریخ ۱۳ فروردین ۷۶ در چیتگر، مقابل در غربی استادیوم آزادی با چاقو گردنش بریده شده بود.

گودرزی خطاب به جمعیت گفت: اگر از بستگان بانو توران کسی اینجا هست، به سوالات من پاسخ دهد. سپس مردی به نام علی پشت تربیون قرار گرفت و گفت: «آقای قاضی، مادر من ساعت پنج صبح می‌خواست (به) بهشت زهرا برود که به تور این مرد جانی خورد. از شما می‌خواهم از او پرسید چرا دست مادرم را قطع کرد و جنازه او را آتش زد؟ سپس محمد اسماعیل، پدر ۷۱ ساله مقتول توضیحاتی به دادگاه

داد و تقاضای قصاص متهم را کرد. آن‌گاه چند زن و مرد و دختر مقتولان به ترتیبی که گودرزی، رئیس دادگاه از آنان خواست توضیحاتی به دادگاه دادند و گفتند جنازه سوخته خانواده آنها در باغ‌های چیتگر و اطراف غرب تهران پیدا شده و متهم با قساوت کامل قربانیان خود را کشته است.

آن‌گاه خانواده بانو قدم خیر (عهديه) به دادگاه توضیحاتی دادند و همگی تقاضای قصاص متهم را کردند. برخی از خانواده‌ها در پایان توضیحات خود، خواستار مقابله به مثل با متهم و حتی سوزاندن او شدند. برخی دیگر گفتند علاوه بر قصاص، خواهان دریافت خسارت از دولت و دادگاه هستند. در ادامه نشست دادگاه، زن برادر متهم و همچنین برادر او، پیرامون سوابق غلامرضا توضیحاتی دادند و خواهر وی گفت برادرش از «سالگی به این سو، تنها سه بار به خانه آمده و از حال و روز خود همه را

بی‌اطلاع گذاشته است. در ادامه جلسه دادگاه، کسانی که توانسته بودند از چنگ متهم به قتل بگریزند، از جمله زنی به نام نرگس پیرامون حادثه توضیحاتی دادند. غلامرضا خوشرو هم در پاسخ رئیس دادگاه که آیا این زن را می‌شناسد، پاسخی تاییدآمیز داد. سپس حمید گودرزی از متهم به قتل توضیحاتی خواست و او با اشاره به نام‌های مستعار خود گفت که در سنین ۱۴، ۱۵ سالگی درکانون اصلاح و تربیت به سر برده است. متهم به پرسش‌های دادگاه، پاسخ‌های ضدو نقیضی داد و از حمید نام برد و همه قتل‌ها و آتش زدن جسد‌ها را به وی نسبت داد. دادگاه خوشرو در حالی به پایان رسید که قاضی پرونده او را به قصاص و تحمل ۲۱۴ ضربه شلاق محکوم کرد. ماجرای غلامرضا یا خفاش شب را هنوز هم خیلی‌ها به یاد دارند. قاتل زنجیره‌ای که جنایت‌هایش را با هدف سرقت و آزار جنسی در سال ۷۱ آغاز کرد و پس از قتل ۹ زن و دختر جوان، در نهایت سال ۷۶ و با هوشمندی یک مامور بازنشسته و تیزهوش گشت بسیج توسط پلیس دستگیر و سال ۷۶ به دار مجازات آویخته شد. ۲۳ سال از مرگ خوشرو می‌گذرد و پرونده این قاتل زنجیره‌ای حالا آن قدر قدیمی شده است که دوباره آن را از لابه‌لای پرونده‌های خاک خورده بیرون بکشیم و با نثر آن زمان بازخوانی کنیم.

زد، تحمل کند. قاتل روی بام همان اتاقک متروکه به یک تخت بسته شد و اولیای دم یک به یک آمدند و چند تازیانه به پشت او فرود آوردند. سپس حمید گودرزی، رئیس شعبه ۳۵ دادگاه عمومی استان تهران گفت: دکتر نازپرور، پزشک قانونی که قاتل را معاینه کرده، او را سالم تشخیص داده است. پس از اعدام نیز جسد قاتل را معاینه و گواهی مرگ را صادر خواهد کرد. وقتی دویست و چهاردهمین ضربه به پشت قاتل فرود آمد، او را از روی تخت مخصوص

روز اعدام

سرانجام، ساعت ۴ بامداد چهارشنبه ۲۲ مرداد ماه ۷۶، محل اعدام قاتل تعیین شد. سه‌راهی غرب دهکده المپیک، محوطه محصور و سه هکتاری تربیت بدنی، جایی که تیمسار کیومرثی و مامورانش دورتادور آن را محاصره کرده بود. در آغاز، حجت‌الاسلام قدیانی، رئیس مجتمع ویژه قضایی، روی بام اتاقک متروکه محوطه رفت و خطاب به جمعیت، به جرایم و جنایات قاتل اشاره کرد. وی گفت:

غلامرضا پیش از اعدام باید ۲۱۴ ضربه شلاق را که مردان خانواده‌های اولیای دم به او خواهند

بلند کردند و آثار تازیانه را به مردم که دورتادور محوطه گرد آمده بودند، نشان دادند. سپس دبیری، معاون اجرای احکام به حضارن گفت: قاتل در آخرین لحظات گفته است اگر من گناهی کرده‌ام، از خداوند طلب مغفرت می‌کنم و همین، هیچ‌یک از افراد خانواده این جنایتکار شاهد اعدام او نیستند و جنازه وی بعد از اعدام، تحویل گورستان خواهد شد.

در پایان این اظهارات، طناب آبی رنگی را که از دکل جرثقیل زردرنگ آویخته بود، به گردن قاتل آویختند و با اشاره تیمسار کیومرثی، راننده جرثقیل، اهرم مخصوص را عقب کشید و آرام آرام جسد او از زمین اوج گرفت و به این ترتیب، پرونده یکی از هولناک‌ترین جنایت‌های سال‌های اخیر کشور برای همیشه بسته شد.

